

dóságok vannak lakás Perlaszon szabályszerűen megelőző napig 7. évi okt. 27-én.

ZVEGYE nyomdájában

vetkező művek: Aptár

ve Dan. könyvkötőnél.

hogy a kiadott az 1877. évinél.

tartalma: uj, a nép ajkán

éppel. kékekről. rdélyhcní orszá-

5. r. törvényszék, g és kir. járás- személyzete.

akorló köz-, va- és váltó-ügy- és váltó-ügy- és váltó-ügy-

248-3.3

vegytana. Magyarita Kom- gari nőiskolák, művelti gazd- Ara díszes ft.

5. története írta Varga Fe- legregőbb idő- sig. Ars. füzve 6. kötetben 3 ft.

hal és két füzér, dalár- eshangru szer- oth Enire, a armestere. --

antorkönyv. 7. szegedi-alsó- negyedik ki- hangjegyekkel 5. csongrádi 5 ft. 50 kr.

rnó Beodra november g minden

zilfa (tók) adatni fog. dt napokon

Herrfchaft en Walde, bis Ende

ften,

verkauft. befümmten Früh, zu 52-3.3)

СТАНТИНЕ се од а 1878.

ова,

ОВА,

уречене о место

önségnek Szaka- llatatik.

stván,

en.

TORONTÁL.

Vegyestartalmu hetilap. — A megyei közigazgatási bizottság közlönye.

Megjelen: hetenként egyszer, csütörtökön.	Előfizetési feltételek: Egész évre 6 ft. Félévre 3 ft. Negyed évre 1 ft. 50 kr.	Hirdetések díjai: a háromhados peitisor első hirdetésnél 4 kr., többször- nél 3 kr. Kincstári illeték minden egyes beigatásért 30 kr.
A szerkesztő lakása: „Pestvárosánál” 6-ik szám alatt.	Hirdetések és mellékletek: — utóbbiak a kincstári illetékkel együtt 1 ft. 50 krral számítva — minden nyelven félévletnek a kiadó hivatalban. Kéretik az igatási díjakat az igatmányokkal együtt legfőbb- szerda reggeli 10 óráig beküldeni, mivel azok különben tekintetbe nem vétethetnek.	Kiadóhivatal: Pletsz Fer. Pál könyvnyomdája Nagy-Beeskereken, hova az előfizetési pénzek és igatási díjak küldendők.

A házközösségekről s azoknak rendezéséről.

(A „Közigazgatási Lapokból”)
II.

Miután előbbi cikkünkben a házközöségi intézmény lényegét és rendezését öszszeszerítve rövidességgel megismertettük, tüstént felülük előtűnik azon kérdés: vajlon beleillik-e a zadrugák birtokvizszo-nya a modern államéletbe?

A művelődés általános iránylata az, hogy az egyén érvényesüljön minden irányban; szabadon rendelkezzeik értekei és tehetségei; ereje és vagyona fölött és még ott is, hol bizonyos, nagyobb cél vagy vállalat létesítése munkatársítást igényel, — az egyed önelhatározása szabja meg azon normákat, melyek közt mozogni, melyek által magát önkényt lekötöni akarja. A művelődés ezen egyénies jellegének kell keresztülhuzódni a jogintézményeken is: ez legyen uralgó a jogélet minden körében, a vagyoni, kötelmi, családi és örökjogban.

A civilizációnak ezen vonása azonban teljesen hiányzik a házközösségekben. Törvényszabta, nem az egyes tagok által megállapított együtltét és együteltartozás nyüge nehezíti meg, sőt teszi lehetetlenné a szabad rendelkezést és a szabad rendelkezés ösztönét indíttatva, a háztagok osztozkodni akar- nak is, az érvényben álló eljárás oly nehéz- kes, oly huzó-vonó és annyi visszaélésre alkal- mat szolgáltat, hogy az osztozkodásnak végét érni alig lehet. Különösen pedig nehe- zíti a házközösségek fel osztását azon dispo- zició, hogy az osztozkodásnak lélekszám szerint kell történnie; — de erről alantabb.

A szabad vagyoni rendelkezés korláto- zása miatt tehát a házközösségek nem valók a mai államrendszerbe s azért, ha birtokvizszo- nyainkat egyöntetűvé, rendezetté akarjuk tenni, a mint megszüntettük, a szintén nem magyar nemzeti jogszertből keletkezett ösíséget, meg kell szüntetnünk a magyar társadalmi élet jel- legével homlokegyenest ellenkező, sláv zadrugákat. E tekintetben előtűnik jár Horvát- ország, mely egy újabb törvényében már a házközösségek megszüntetése iránt tesz intéz- kedéseket.*)

Hogyan történjek ámde a megszünte- tése ezen intézménynek, mely a határörvidéki nép életével annyira összeforrott, melyet az absolut aera óta maig eljáró hivatalos közegek annyira össze-vissza kuszáltak, hogy gordiusi csomóját kibontani nem, csak ketté vagni lehet.

Aki a határörvidéki állapotokat ismeri, az elé a leghorizmasabb képe túrul a cor- ruptiónak, amilyen csak absolut és még hozzá katonai administrió talaján burjá- nozhatik föl. A „goszpodine kapetan” (kapi- tány ur, a mostani szolgabírói járások főnökei) volt a teljhatalmu uralkodó a házközösségek

*) Wenzel: M. magánj. II. k. 375. l. — 1870. 4. horvátországi tezik.

fölött és neki egyéb dolga nem volt, mint tenyerét nyujtani azok felé, kik valamely tör- venyellenes célt akartak elérni; ök voltak a megvesztegetés molochjai, kiknek gyomrába minden belefért; ha valaki gyilkolt, elhajtotta ökreit a kapitány urhoz és a büntetetre az ökor- bór leple borult. Mi volt ehhez képest a ház- közösségek tagjainak összerási ivét meghami- sítani; olyanakk, kinek nem jár, osztályrészt, végkielégítést megütni; azt, aki nem fizetett, az osztályból kirekeszteni? Ilyesmin megsem moczszant a kapitányi lelkismeret!

Es ily közegekre volt és van (reméljük, csak a legközelebbi tisztújításig) bizva a határörvidéki nép sorsa, és már akkor, midőn a polgárosítás utján az alkotmányos élet em- lőire két szokatni. Legelső tér a jövő tisztújítás számára nyilik, hogy a „kapitányi gazdálkodás polypjától megmentsse a polgárosított határör- vidék népét, mely most gyakorolja először autonóm választási jogát; a jövő tisztújításnak feladata jel- les, megvesztegethetlen, erélyes szolgabírákat helyezni a járások fölé, akik barátokat csináljanak a corruptio kátyujába merült „Gren- zerekből” a magyar államnak. — Itt folyjon be a választásokra a kormány is; mert nem kisebb célt kell a határörvidéken elérni, mint egy, alkotmányos tekintetben „barbár” nép meghódítását!

De ha még oly jó eredményt érünk is el az új tisztújítás révén, még akkor sem ma- radhat a házközösségek felosztásának ügye a közigazgatási szolgabírák hatáskörében; nem pedig elvi és nem czélszerűségi szem- pontokból.

Elvi szempontból azért nem, mert a ház- közösségi intézmény jogi intézmény, jogi rendezést kíván és pedig oly forumok utján, melyek a jogszolgáltatást gyakorolják. Ha a házközösségi intézményt lényegében szemügyre vesszük, kétségtelenül úgy tűnik az föl előtűnik, mint közkereseti társas- ság, közkeresetre irányuló vagyonsz- közösség. Innét van, hogy a házközösségbe lépőnek a házközösség tagjaival vagyonsz- közösségi szerződésre kell lépnie (1873. XXIX. t. cz. 7. §.), melyet az osztr. polg. törvénykönyv (II. Rész. XXVII. fej.) szabályoz. A házközös- ség tagjai is közös haszonra egyesültek — nem ugyan önelhatározás, — hanem törvényes rendelkezésnél fogva — fáradságukat és dol- gaikat (Optk. 1175. §.); a házközösségi va- gyonhoz csak a közérvel szerzett vagyon tartozik, míg az öröklött és szerzett az egyén- nek magántulajdona (1177. §.); a polg. tk. intézkedéseivel kongruál a házközösségi szer- vezet továbbá az átadás által való létrejöve- tel, — az alapítke, — a tagtársak jogai és kötelezései — s a többire nézve. (Optk. 1181—1204. §§.) Ha pedig a közkereseti tár- saságok alakulásának, a társasági jogok és kö- telezők jogelvi alá vonandó a házközös- ség, úgy a társasági vagyon felosztása is, kell,

hogy az e részbeli törvényes szabványok szer- rint eszközöltessek, amit illetőleg az Optk. 1215. §-a a tulajdon közösségéről szóló fe- jezetre utal és ezen fejezet határozmányainak kell — persze a dolog természetéhez simuló eltérésekkel — a házközösségi vagyon felosz- tásánál zsinórmértékül szolgálniok.

A közösség megszüntetése — és az osz- tály tekintetében következő fejtegetéseinket megelőzőleg helytelenitenünk kell az 1873. XXIX. t. cz. 6. §-ának azon intézkedését, mely szerint „a felosztás a férfi- és nőnemű családtagok lélekszáma szer- rint történik.”

E rendelkezés oly méltánytalan, oly any- nyira ellenkező a házközösségi intézmény lé- nyegével, oly absurd következményekre ve- zető, hogy nem szabad a pont fölött egyszer- rően azon fentebbi kijelentéssel elsuhanunk, miszerint a lélekszám szerinti felosztás a ház- közösségek megszüntetését nehezíti; hanem belső érvekkel kötelezőségünk kimutatni a tör-vények ebbéli visszasságát.

1. A házközösség nem merőben közke- reseti társaság, nem merőben társasági tagok egyéni fáradságának és vagyonának egyesítése közös czélra; hanem egyszerűen a fáradsá- got és vagyont egyesítő tagok családjaik is együtltetése a törzsházban a családapa (Hausvater, otac) alatt; e szerint kapcsolata több házassági kötelek által alakult családnak, melyek természetesen csecsemőket, aggyas- tyanokat, nőket és esetleg a natura szerzésre, munkára képteleneket, elmebegeket, nyomoré- kokat foglalnak magukban. Mig tehát a köz- kereseti társaság alapelve az lévén (Optk. 1184—1187. §§.), hogy a társagok minden- képp egyenlően hassanak közre a közös haszonra, és így a társaság mindegyiktől egyenlő ténkedést és azt kívánja, hogy leg- alább külre nyilvánulás tekintetében, egyenlő tehetséggel működjek: addig a házközösségnél, mint szerzésre többé-kevésbé képesek, sőt képtelenek egyesülésénél ily kötelezőség min- den tagra nem róható. Következésképp, ha a közös czélra ható munka nem lehet physice egyforma, úgy a legigazságtalanabb a munka hozzáadában való osztozkodás.

2. Nemzetgazdasági axioma az, hogy a munkabér arányos legyen a fáradsághoz és az ne csökkentessék oly tényezők által, melyek a munka terhében részt nem vesznek. E tekintetben a lélekszám szerinti osztály nyil- ván kommunisztikus színezettel bír.

3. Igazságtalan a lélekszám szerinti osz- tály az öreg családokra, akik tulajdonképp a házközösségi vagyon szerzői voltak; mert ha a szavazatképes házközösségi tagok fiatalabb- jai, akikben több ugyan a mozgékonyaság, de a többi könnyelműség és költelező vágy is és akik nem ismerik azon szomorító érzést, melyet az öregekben az általuk szerzett va- gyonnak más által elharasztása okoz, — ke- resztülviszik az osztályt lélekszám szerint: a hajdan tehető családfo a kapott osztalék for- gácsával koldusbotra juthat.

4. Hosszu pórásra ereszti a lélekszám szerinti felosztás a házközösségek felbomlását; mert a családok tagjainak száma folyton hul- lámzik, egyszer apad, másszor dagad: aggyas- tyán kidul, magzat születik; ami az öszsze- írási iveket — a lélekszám szerinti osztá- ly ezen alapját — szüntelenül fölforgatja, ingalaggá teszi olyaténképp, hogy egy ma hely- esen foganatosított osztály a családtagok csökkenése vagy szaporulata következtében holnap már helytelenné válik.

Ezen érvekből kiindulva, határozott meg- győződésünk, a mennyiben de lege ferenda van szó, — az, hogy a házközösségi lé- nyegének, a munka szerint része- ságnak legmegfelelőbbben a házkö- zösségi vagyonok egyedül aképp oszta- hatók föl, hogy egy-egy házassági kötelek által alkotott törzs-család számítassék osztozkodó félnek. — Ha tehát A. mint a házközösségi vagyonok eredeti adományozásakor volt törzs-csa- ládapától B., C. és D. maradt hátra, ezen három fia családja részesüljön a házközöségi vagyon osztályrészeiben; illetőleg képviseleti jog utján ezen három fia jogutódjai osztako- zanak a közös vagyonban; tehát nem lélek- szám, hanem törzs szerint.

A mi pedig magának az osztálynak fo- ganatosítását illeti, arra nézve irányadóul az osztr. ptk. 841—849 §§-ai szolgáljanak.

Jogelvi szempontból eszerint a házkö- zösségi vagyon felosztása és így a házközös- ségek megszüntetése, mint szorosán ma- gánjogi tárgy, csakis visszásan és saját- lanul képezhetedé eddig is, és még kevésbé képezhetendi jövőben közigazgatási közegek feladatát; kiváltképp, ha még ellene a gyakor- latból és a tapasztalathoz vett következő czél- szerűségi okok harcolnak.

A házközösségi vagyon felosztása iránti kérvények a közsegi hivatalnál nyujtandók be 1873: XXIX. t. cz. 9. §.) mely azt a vonat- kozó telek- és öszzerási ivekkel felszerelve, első foku határozathozatal végett az illető szolgabírói hivatalhoz terjeszti be. Fent, kissé éles, de való vonásokkal jellemeztük a határörvidéki kapitányokból szolgabírákká vált uraiméket; de ha jó pénzért nem is itélnék oda a „jobbik” félnek a „fülemile füttyt”; még ha a tiszt- újítás urnája öket alkotmányosokká változtatná is: még akkor sem szeretnők a házközöségi vagyon felosztásának ügyét tovább is kezeik közt látni; mert ezen urak az absolutizmus és a csökönös katonai rendszer iskolájából kerülvén ki, minden egyebek, csak nem jo- gászok. De másként sem kívánatos a szolgabírák hatáskörében hagyni a tárgyalt ügyet; mert a házközösségek felbontása fontos va- gyoni (birto)k és tulajdonjogi) kérdések elbirálásával lévén összefüggésben, más- részt a határörvidéken szintén égetőn kereszt- túlvindó telekönnyvi reform csak úgy lévén keresztülvihető, ha az ottani amagyis kuszált telekönnyvek antediluvianus khaoszszá

TÁRCZA.

Toscanello leánya.

Elbeszélés. — Eckstein Ernőtől.
(Folytatás.)
II.

Jóllehet Toscanella Erzsí eddig józanul és bátran járt el a dologban, most mégis titkos aggály fogta el, midőn egyedül maradt az ismeretlenel.

Csend honolt köröskörül. Csak a távolból hallatszott a hegyi patak zugása, mely gyors szökdeléssel futott le a sziklák hasadékain keresztül. Az erdőben egyre sürű lett az árny. Mintha minden zugból kékcászurke sötét- ség bujt volna elő s csak az égnek a fekete- zöld fenyőágakon keresztül csillámzó kekje árulá el, hogy a nap épen most tűnt le a láthatárról.

Egy ideig szólanul álltak egymással szemközt; a férfi egy ágas-bogas fatörzsre támaszkodott, a leány a pázsit közepén állt s kezeit, mintha mélyen elgondolkozott volna, ölében összekulcsolva tartá.

— Signore, — mondá végre, két lépés- sel közelebb lépve, — ne tartson sem tul- mérésnek, sem könnyelműnek, de én ismerem Nerát, tudom, hogy félénk ingadozó ter- mézetű . . .

— Ne mentesse magát, — szólt közbe az idegen. — Kegyed nagylelkű, nemes szív- vel bír s boldognak vagy gazembernek kellene lennem, ha félremagyaránám szándékát.

Hangja reszketett; Erzsít különös búbjós

érzelem fogta el. Önkénytelenül behunyta szemét, szíve hevesen vert.

Ismét szünet állt be. Az idegen kényel- mesebben helyezkedett el s a bágyadság sohaja röppent el ajkairól.

— Nem ül le addig, mig Nera vissza- jön? — kérde Erzsí részvevőleg.

— Nyirkos, hideg itt a föld, — viszonzá Bernardo, — vérem még eléggé fagyos.

— De minek álljon itt oly sokáig? Bele- telhetik egy félóra is . . . Im, vegye köpe- nyemet, védeni fogja a harimat ellen.

Leveté sciállóját s kiterítette a földre az idegen számára.

— Fényesnek nem mondható ugyan e szőnyeg, — mondá, — de hát be kell érni azzal, a mink van. Üljön le, signore, pihenje ki magát.

Bernardo sokkal lankadtabb volt, semhogy tovább ellenkezzék. Lefeküdt a köpenyegre, vánkosnak használván a fa gyökereit.

Mondá és a völgybe vezető lejtős ut kanyarulatához sietett.

Mily izgatott s mégis kellemes érzelmek támadtak a leány szívében! Szemei sokszor a fatörzs felé tévedtek, melynek gyökerein a rejtélyes idegen pihent. Vonásai alig voltak most kivehetők, de egész alakja nemes kifeje- zéssel bírt . . . S aztán a hangja! Kinek szavai annyi bensőséggel szólnak a szívhez, miképp lehet gonosztező az ily ember?

Erzsinek eszébe ötlött a rőthaju festő. Az sem volt a római monsignorék s világi hatalmuk barátja, csak hogy ő nem tanulta ismerni a világot s mindent saját csekély mérvű élményei szerint ítél meg. Ki mondat- hatná, mi ebben az igazság? Elvégre . . . mit akartak voltaképp azok a piemontiak? Az egy- séget és szabadságot . . .! Hisz ezek büszke, magasztos szavak s nem rejtenek bünt ma- gukban!

Szabadság . . .! Ez az idegen bizonyára nem olyanakk látszik, mintha járomba tudná hajtani fejét . . . Lénye, minden vonása királyi- nak volt mondható, daczára annak, hogy rongyos ruhát viselt.

Parancsolásra, uralomra született az olyan férfi, minő signor Bernardo volt . . . A világ küzdelmében első szerepet akar játszani, kell hogy játssza azt, úgy mint a holdnak vilá- gitania, a rózsának illatoznia kell.

Ily gondolatok szálltak meg Erzsí lelkét. Gyorsan multak a percek. Az erdő bokraiban léptek zörgése hallatszott.

— Nera! — kiáltá a fiatal leány fél- hangosan.

— Nos, sikerült? — kérde Erzsí, le- emelni segítvén karjáról a terhet.

— Sikerült! — adá Nera lelkesedve válaszul. — Édesatyja nincs otthon.

— Megtaláltá mindent? — Meg, de hagyj kissé pihennem, mert úgy szaladtam, mint a menyét. Maria san- tissima, az aztán az ut ide fölfelé!

Kötényével letörle izzadt homlokát, Erzsí pedig fölbotá a kosarat és szemügyre vette tartalmát.

A kosárban signore Christofero egy egész öltözet volt, azonkívül egy fekete nemezűből való tollas kalap, melyet a rőthaju festő hagyott Erzsíék házában. Végül az öllöt sem felejté el Nera magával.

— Most gyorsan a munkához! — mondá Erzsí határozottan. — Először is fogjunk a nyírásához, signore.

Bernardo a gazdasszony közeledtére félig fölemelkedett s fejére mutatván habozva kérde: — Signorina komolyan . . . ?

— Miért nem? — viszonzá Erzsí. — Érték ám hozzá. Tessék csak nyugodtan ide- tartani fejét, azonnal készen leszünk vele.

Bernardo hosszu fekete hajfürtei jobbra- balra hulladoztak, mint kévék a kasza alatt. Erzsít olyan különös érzet fogta el, a mint balkezével az idegen fejéhez nyult, de azért nem mutatta elfoglaltságát. Öt percz mulva készen volt a műtét.

nem kavartatnak össze végképen, ezt pedig a nem szükségszerűen kvalifikált szolgabíróktól zokon nem vehető: egyedül a törvényszékek mint dologi bíróságok lehetnek hivatva a házközösségek felbontására.

Megkívánja ezt másrészt a bizonyítékok közvetlenségének szükséges volta; mert a szolgabíró csak a hozzá benyújtott akták után határoz és legfeljebb jegyzőkönyvet vesz föl az érdekeltekkel az érvényben álló szabályok szerint; ellenben a törvényszék bírása a perrendszeri bizonyítékokat követelheti és nem hagyja annyira szőrméntiben lefolyni a dolgot, mint a szolgabíró, aki megelégszik a házközösségi ingatlanoknak egy-két leitatolt parasztbecsüs által az osztálykerő egyoldalú kívánása szerint fogatosított becsléssel.

Második forum a szolgabírói határozat ellen beadott felelkezés elbírálására a megyei alispán, aki bármily derék ember legyen is, nem kívánhatni tőle, hogy a házközösségi vagyon felosztásait, bokros teendői középette, önmaga intézze el: tehát egy-egy aljegyzőre aki annyit ért — nem jogászként — hozzájuk, mint a hajdu a harangöntéshez. Mit legyen tehát elkeseredettségében az aljegyző, mint helybenhagyja a legvadabb szolgabírói határozatot Schuzterszeru chablonnal.

Ilyenkor azután nagy a baja a harmadik forumnak, mely az 1876: VI. t. cz. 58 §-a szerint nem más, mint a — közigazgatási bizottság. Ha már most a szolgabírói határozat alispánilag jóváhagyott, akkor a közigazgatási bizottság az idézett törv. 59 §-s szerint nem tehet egyebet, mint a két egybehangzó határozat ellen beadott felelkezést — jobb meggyőződése ellenére — visszautasítani, mely elutasító határozata ellen ugyanazon szakasz szerint nincs helye további felelkezésnek; sőt az 1877. évi 6761. számú belügymin. rendelet szerint már a két egybehangzó (itt szolgabírói és alispáni) határozat ellen beadott felelkezések az alsóbb hatóságok által utasítandók vissza.

A lelkiismeret tiltja ily fontos vagyoni viszonyokat tárgyzó ügyekben sokszor a legjogosabb alapon beadott felelkezéseknek ugyólvan egyon-elutasítását és szigorú formalizmus által a jogorvoslatok elzárását. Mert a közigazgatási végérvényes határozat még sincs vége a házközösség-felbontási ügynek, hanem a sok sikertelen közigazgatási írka-írka után évek mulva hosszú, bonyolított pereknek nyílik meg a forrásuk ott, ahol az ügynek kezdődnie kellett volna, — a törvényszék előtt.

A perrendbeli jogorvoslatok útját is megköveteli tehát a házközösségi vagyon-felosztások ügye; mert nélkülük e téren zavart előidézni a birtokviszonyokban, erőszakoskodni és egyezséget erőszakolni ugyan igen, de jogrendet teremteni és a határvidéket népet az alkotmányos ország hatóságai iránt bizalomra kelteni nem lehet.

Tessék e végből törvényhozásunknak oda hatni, hogy a házközösségi vagyonfelosztások, kötelezőleg és pedig ne adminisztratív, hanem törvénykezési uton rendeztessenek és így ezen, nem a megyei önkormányzat, hanem a magánjogi bírásokos kertébe való ügyek a határvidékekkel boldogított megyék kezei között kivétsenek!

Dr. Stassik Ferencz,
megyei tiszti ügyész.

A tiszavölgyi nagygyűlés.

A tiszavölgyi nagygyűlés a postaépület nagy termében minap tartott d. e. 10 órakor. Az elnökséget gróf Lónyay Menyhért vitte; jegyző volt Dániel Ernő. Jelen voltak gróf Szapáry Gyula, gróf Degenfeld Inre, báró

Simonyi Lajos, herceg Thurn és Taxis, báró Wenckheim László, gróf Károlyi Sándor, Gyula, Tibor, Návay főispán, gróf Dessewffy Aurél, Keszerly urvári tanácsos, több főpap, számos képviselő, társulati küldött.

Gr. Lónyay az ülést megnyitván, emelkedett hangon emlékezett meg gróf Károlyi Györgyről, kinek a tiszaszabályozás körüli érdemeit a közgyűlés közgyűzőkönyvileg megörökítteti. Ezután felolvastott a napirend értelmében az id. választmány, illetve a pénzügyi bizottságnak a kormányhoz intézett felterjesztése a kölcsön ügyében; hasonlólag felolvastott a közlekedési miniszter válasza, melyben tudatja, hogy e kérdés tanulmányozására egy bizottságot küldött ki, mely a központi társulati közegyekkel karöltve fog működni. A közgyűlés utasította a pénzügyi bizottságot, hogy működését folytassa; egyidejűleg a pénzügyi bizottságot gróf Szapáry Gyula és gróf Károlyi Sándorral kiegészítette.

Következett a napirend második tárgya, t. i. a katasteri kérdés. Mindenekelőtt felolvastott a központi választmány felirata a katasteri kérdésben, melyre mind e ideig a kormány választ nem adott. Ez alkalomból kirívó színekkel esceletelték azon nevezetes sérelmek, melyek a megadózott tekintetében a tiszavölgyi birtokosokat tönkretúttal fenyegetik. Gr. Szapáry Gyula a katasteri bizottsági tagságról lemondván, — helyébe dr. Darányi Ignác választotta. A katasteri bizottság utasított, hogy működését a legnagyobb eréllyel folytassa, s a szükséges adatokat a vidéki egyesületektől gyűjtse össze.

Utolsó tárgyat maradt az alapszabályok kérdése. Ez nevezetes vitát idézett elő, melyben gr. Szapáry Gyula, gr. Károlyi Sándor, (ki az alsó-tiszai érdekelttség módosítványait terjesztette elő), b. Simonyi, Bessenyei Gábor, dr. Darányi, Molnár György, b. Wenckheim László vettek részt. Mindenekelőtt kimondott, hogy ezen közgyűlés határozata nem végérvényes; a társulatok még meghallgattatnak s csupán a következő közgyűlés fog végleg határozni. Különben a központi választmány munkálatán következő lényegesebb módosítások történtek: A tiszavölgyi nagy társulatnak nemcsak a vidéki egyesületek, hanem az egy kézben levő öblözetek is tagjai (pl. Pallavicini örgróf csány-peresorai öblözet). A társulat nemcsak a jövőben eszközözendő, de a már végrehajtott munkálatokra nézve is a kormányt előterjesztését megteheti. A kormány kiküldöttnek a központi választmány ülésein szavazata nincs. A központi választmányt a közgyűlés választja, még pedig úgy, hogy minden vidéki egyesület abban egy taggal legyen képviselve. (Ez volt gr. Szapáry és gr. Károlyi S. indítványa; a kisebbség azt követelte, hogy a központi választmányba minden vidéki egyesület küldjön egy tagot.)

Végül indítványozott, hogy a központi választmányt legyen egy végrehajtó kis bizottsága. Gr. Lónyay elnök ezen kérdés megvitátását a hétfőn délelőtt 10 órakor folytatólag tartandó közgyűlésre tűzte ki.

VIDÉKI LEVELEZÉS.

Török-Beese, 1877. nov. 27-én.

Tekintetes szerkesztő ur!

Modern társadalmi életünk kiváló jelenség és mindenütt követésre talált szokásával, hogy a nyilvános vigalmakat jótékony célokkal kapcsolják össze s ez által a magán jótékonságnak tágabb tért nyitnak. Ezen elterjedt és mindenesetre üdvös szokásnak hódoltunk városunk ifjai is, midőn e hó 24-én jótékony célú sorsjátékot egybekötött Katalinbál rendeztek. A városunkban ezen először rendezett Katalinbál habár nem volt is nagyon látogatott — általában sikerültek mondható,

akár a fesztelen derült kedély hangulatot, mely a jelen voltak reggeli 3 óráig a legjobb kedvben együttartotta, akár az anyagi eredményt tekintük; és ez előrelátható is volt, mert a rendezőség élén fiataljaink legjelesebbje Bizek Kornél ur állott, a kinek minden nemes ügyet felkaroló ismert fáradhatlan buzgalma már előre is biztosította az estély sikerét. A rendezés körül őt illeti az érdem és elismerés orosz-láncra.

Jelen voltak a helybeliek közül Steingaszner Ákosné, Magán Jakabné, Tauszik Aladárné, Sztáits Györgyné, Römer Károlyné ur-nők; Bizek Ilka, Zaharievics Mariska kisasszonyok, Sztirilics és Gál nővérek; továbbá Becskerekéről özv. Dániel Bélané és Demko Pálné ur-nők. Jelen nem volt hölgyeink mindezenre sajnálhatjuk hogy elmulasztották a szép vigalmat, akik pedig jelen voltak, azok egy kellemes vigalmi emlékek lettek gazdagabbak.

Amint hallatszik a tiszta jövedelem a helybeli most alakult nőegyletnek fog átadni.

Egy jelenvolt.

HETI SZEMLE.

A háboru színhelyéről. A midőn e sorokat írjuk, azt jelenti a táviró, hogy Plevnánál nagy actio készül. Az a török hadsereg, mely Osman pasa felszabadítása céljából szervezték, immár mozogni kezd. Főparancsnoka Mehemed Ali tegnapelőtt Orchanieba érkezett, s annak közeléből véres útközvetet jelent. Etropolnál, a Balkán alján egy orosz csapatostály csaknem teljesje megsemmisítették, s két ágyuja elvették. Ezzel megkezdődtek a harcok, melyek célja az, hogy az orchanieplvénai utat az oroszoktól megtisztítsák. Más fontosabb eseményt nem jelentenek a harcztérről. Orosz erősítések folyton érkeznek Bulgáriába, hol a téli hadjáratra roppant előkészületeket tesznek. Mindenütt élénk élet hullámzik; Sztovóban, Nikápolyban, Bielában, Poradimban stb. az oroszok rakárakat szerveznek, utakat építenek és szeptember elseje óta oly napokon is, midőn a legkevésbé katonament át a Dunán, legalább 1000—1500 ember jött a harcztérre. Vardim szigetnél egy vasbid épül, mely mint az oroszok reménylik, a jégzajlásnak is ellent fog állani. Plevna mellől sem jelentenek újat. Az oroszok azzal biztatják magukat, hogy Osman pasa serege már elvesztette offensiv képességét. Ezt az utolsó harcokból következtetik, melyekben az oroszok állításai szerint a török katonák egyáltalán nem oly kitartással harcoltak, mint régebben. Mire e sorok napvilágot látnak, tán megtörténik Plevnánál az utolsó megmérkőzés!

Itthon. A halálbüntetés kérdésében tartalmas vita folyt a képviselőház nov. 24-iki ülésében. A büntető törvénykönyv 20-ik szakaszánál, mely a büntetés nemei között a halálbüntetést felsorolja, Teleszky István a halálbüntetés mellőzését indítványozta, s ezen indítvány emelkedett beszéddel támogatta, ugyesen állítván egybe a halálbüntetés ellen szóló érveket. Ugyaníly értelemben szölt Mandel Pál érdeklő hallgatott beszédében, a szabadelvűség követelményének deklarálván a halálbüntetés eltörlését. P. Szathmáry Karoly szintén Teleszky indítványa mellett szölt fel. A javaslat védelmére Pauler Tivadar tartott határos de a mi szempontunkból el nem fogadható beszédet, melyben a ház helyeslése közben csáfolta a halálbüntetés ellenzői által felhozott érveket, kijelentvén, hogy a halálbüntetés nem lehet a szabadelvűség kérdése s ezen állítását a büntető jog történetéből vett számos példával támogatni. Utalt Robespierre és Marat-ra, s két gyilkosra, kik tudvalevőleg a halálbüntetés eltörlésének előbb buzgó apostolai voltak. Pau-

ler kijelenté, hogy a halálbüntetés az igazságszolgáltatás és bizonyos tekintetben a szükség kérdése s ezen szempontból védelmezte a halálbüntetés fenntartását, a ház nagy többséggel a halálbüntetés mellett nyilatkozott. Részünkről megvalljuk, hogy Pauler beszéde nagyon csekély hatást gyakorolt reánk. A Holzendorf ellen felhozott érvei egyenesen semmiek. Azt pedig legkevésbé sem igazolta be a különben nagyra tisztelt jogtudós, miként lehet az jó és helyes praxisban akár morális akár állampolgári szempontból, amit a józan ész, de főleg a lelkiismeret irtózáttal repudál? Utaljuk szives olvasóinkat lapunk egyik e kérdéshez szóló cikkére.

Franciaország. Az új francia kormány a múlt héten véglegesen megalakult. A cabinet főjellemonása az, hogy alakításánál az összes parlamenti körök és pedig nem egyedül a képviselőház, hanem a sanatus is mellőztettek. Így a kormány semleges akar ugyan lenni, de tényleg nem az, mert tagjai kizárólag a kisebbséghez tartoznak. Grimanda de Rochebouet tábornok az új elnök és hadügy-miniszter eddig Bordeaux katonai parancsnoka volt s a tábornagy ottani utolsó látogatása alkalmával szerezte meg annak kegyét. Művelt katonának s finom lovagias embernek mondják. Pártállására nézve monarchista s a katolikus ügy hive. Welche belügyminiszter egy-más után prefet volt Lyonban, Lilleben és Nancyban. Erélyes bureaucrata s a bonapartismushoz hajlik. Banneville marquis, volt bécsi nagykövet s most külügyminiszter, a diplomatia terén nagy tapasztalással bír. Ő képviselte Franciaországot a vaticani zsinaton azon utasítással, hogy nagy fényt fejtessen ki. A császárság bukása után a kiadott pénzt nem tudta visszakapni s így vagyoni viszonyaiban nagy zavar állott be. Dulilleu pénzügyminiszter a múlt évig tisztviselő volt a pénzügyminiszteriumban. 1876-ban képviselő lett, de legközelebb mint hivatalos jelölt megbukott. Ozenne kereskedelmi miniszter Európa minden fővárosában ismert egyéniség, mert ő kötötte Franciaország összes kereskedelmi szerződéseit; nagy szaktekintélynek tartatik. Le Pelletier az igazságügyről a párisi törvényszék tagja volt. Gruelf közmunka- és Roussin tábornok tengerészetiügyi miniszterek eddig igen csekély szerepet játszottak. A miniszterium programja tartózkodik minden politikától, s a budget gyors tárgyalását sürgeti. De sürgetésének alig lesz sikere.

Törökország. A Konstantinápolyból érkezett hírek konstataják, hogy a békeszükséglet a török kormánykörökben nagy mérvet öltött, de a mohamedán lakosság növekvő fanatizmusától való félelemben pozitív gyakorlati kifejezést nem nyerhet. A londoni sürgöny szerint Layard jelentést tett kormányának, hogy Savfet pasa nyilatkozta elötte, hogy a porta belátja a háboru folytatásával a lakosságát rótt új áldozatok czéltalan voltát, de attól tart, hogy megindítva a békét bevezető lépéseket, a mohamedán lakosság közt általános lázadás tört ki s a lakosság a proféta zászljának kibontását és a háborunak a véletlegly való folytatását követeli. Ezzel teljesen egybevágó a bécsi jelentések, melyek megjegyzik, hogy Konstantinápoly mohamedán lakossága jelentékenyen szaporodott vidéki fanatizált menekültekkel és különösen e desperátus elem-től való félelme látszik visszatartani a portát a béke ösvényéről. De a mily világosan jellemzik jelentéseink a mostani konstantinápolyi helyzetet, oly kevés támpontot szolgáltatnak a jövőre nézve. Senki sem tudja megmondani, hogy vajjon enged-e majd Abdul Hamid a fanatizált tömegek sürgetésének, vagy elég bátorsága lesz a béke útjára térni. A helyzet annál veszélyesebbnek látszik, ha tekintetbe vesszük, hogy a lakosság, midőn e hírek Konstantinápolyból elküldettek, még nem tudta

Toscanelia Erzsí összerendezte. A fantasztikus világítás, vagy a szabályosan lenyirt haj ókozta-e benne a csodálatos változást? Az idegen egyszerre tíz évvel fiatalabbnak tetszett neki s komoly, nyájas szépsége elbűvölte a leány szemét; Erzsí önkénytelenül szívéhez kapott, mert édes fájdalom rezzent meg benne, mint soha azelőtt. Örökig elálhatott volna ama helyen, némán arczába tekintve az idegennek.

Nera azallat összeszedte Bernardo hajtát s odanyújtá neki a ruhadarabokat. Bernardo örömteljes sietséggel vevé az öltözetet s egy bokor mögé ment átöltözni.

Nemsokára ismét megjelent s kezét nyújtott Erzsínek.

— Menjünk! — mondá a leány. — Készen vagy Nera?

— Azonnal kész leszek, csak a signore régi ruháját szedem össze kosaramba. Tessék ez a bol, signore, az ön számára hoztam, mert tudom, hogy nehezére esik a járás.

— Csodálatos erőt érzek magamban, — viszonzá Bernardo. A remény a legjobb orvos-ság. Hisz már tudom, hogy nem kell többé czéltalanul a világban bujdosnom.

Erzsí előre ment; Nera és signor Bernardo követtek.

Háromnegyed óra múlva a völgybe s onnan pár percz alatt Cristofero házába értek. Utközben két vagy három ismerőssel találkoztak, kik a felhomályban kétségkívül Cristoferonak tarták az idegent; mindketten egyforma termettel bírtak s egész Fratta tudomással bírt arról, hogy Cristofero sokszor delutánonként növényeket jár a sziklákön keresni.

Erzsí szive hevesen dobogott, midőn felsietett a lépcsőn, hogy atyját előkészítse az idegen megérkezésére. Cristofero épen haza-

ért barátjától, Giorgio gyógyszerésztől, ki szintén szenvedélyes növénygyűjtő és a pápa hive volt. Elkdedvetlenedett, hogy senkit sem talált honn, s midőn most a piruló leányt belépní látta, kissé keményen kérdezte:

— Hol maradtok oly sokáig? Éhes voltam s minden szekrényt zárva találtam.

Erzsí atyához lépett s két kezével átkarolta nyakát.

— Megbocsáss, atyuskám, — mondá hízegő hangon, — helyünkön hasonlóképp cselekedtél volna. Jó tettet vittünk véghez, pappo se l' anima mia, s te magad vagy százszor lelkemre kötéd, hogy keresnünk kell az alkalmat, a mikor kedvében járhatunk istennek és a boldogságos szent szűznek.

— Kétségkívül, — felelé Cristofero már kevésbé komoran. — És miben áll jötteltek? Talán ismét macskát mentettél ki a vizből, mint a minap, midőn lázbetegség követte e döreségedet?

— Nem, — viszonzá Erzsí szenvedélyesen, — valami nemesebb forog most szömben... Atyám, nem is hinnéd: mentettük egy ember életét!

— Santa Madonna! Egy ember életét? Kihuztátok a vizből?

— Azt nem, hanem ótalunkba vettük üldözői elől.

— Micsoda? Hát ki üldözi?

— Azt majd ő maga beszéli el. Odakint áll s bebocsátást kér. Lépjén be, signor Bernardo, atyám szivesen látja.

— Csak nem hoztad magaddal?

— De igen atyám!

— Még egyszer kérdem: ki üldözi?

— A rendőrök, — rebege Erzsí habozva.

— E szerint gonosztevő?

— Ha látja s beszél vele, másképp fog itélni. Jöjjön csak, signore, beszélje el bűntényeit.

Bernardo büszke, de egyúttal szerény magatartással a szöbába lépett s tiszteletteljesen meghajtá magát Cristofero előtt.

— Uram! — mondá szilárd hangon, — tudom, hogy gyanut ébreszthetnek ellenem a körülmények, melyek között magamat bemutatom, mindazáltal remélem...

— Mit vétett ön? — szakítá őt félbe Cristofero.

— Olyasmit tettem, mit helyemben bárki is elkövetett volna. Egy mihaszna suhancz párbajra ingerelt s jóllehet kitértem előle, a mig lehetett, végre mégis meg kellett vívnom vele. A törvény értelmében ezért bűnös vagyok; de sokkal inkább becsülöm e nemes kisasszony atyját...

— Meghalt ellenfele?

— Azt hiszem, nem, csak súlyos sebet kapott, — felelé Bernardo pillanatnyi habozás után. — Sorsomra nézve az ugyis egyre megy... A poroszlok nyomomban vannak; ha ön két, vagy három napig menedéket nyújt, könnyen elérhetem majd a határt. Eltasztí ön magától, mert szerencsétlen vagyok?

— Igen kínos kérdést intézett hozzám, signore. Békés polgár létemre nem szeretnék összekocczanni a törvény öreivel. Lehetséges, hogy helyzetében ön másképp nem cselekedhetett, de azért a párbaj mégis bűn az anyaszent-egyház és az isten nevéjére ellen... Fontolja csak meg, ha majd napfényre kerül, hogy én, a község legvallásosabb emberre, oly szökevényt fogadtam házámba, ki szánszandékos vérontással szennyezte be kezét!

Erzsí azallat ismét atyjához lépet s gyöngéden keblére borult.

— Légy könyörületes, atyuskám, mondá. — Mért bíráskodjunk mi az idegen signor fölött? Ő szerencsétlen és segélyre szorult.

Toscanello kibontakozott leánya ölelő karjai közül.

— Nem lehet! — felelé fejcsóválva. — Minden szentnek keze maga felé hajlik és ha a rendőrök házámban kutatnak a szökevényt... Maria santissimo, e szegényt tul nem élném! Aztán véleményem szerint tul is menekülhet a signore... mért hosszabbítja czéltalanul a vesztélyt? A éj sötét s négy vagy öt óra alatt tul lehet a határon.

— Uram, — viszonzá busan Bernardo, — ha erőm volna az ólórui utra, nem léptem volna át háza küszöbét.

Hirtelen elsápadt s görcsösen fogózott kezeivel a tögyfaasztal szélébe.

— Látja, atyus, mily gyöngé a signore, mondá Erzsí buzgó hévvel. — Megesküdtem, hogy megmentem őt, s ne akarja most, hogy megszegjem eskümet.

Ily hangon kellett Erzsínek szölania, hogy rábeszélje atyját. Az izmos férfi ötölen lankadsága végkép legyőzte Cristofero vonakodását.

— Maradjon, — mondá, — de tiéd a felelősség, Erzsí. Engedek, bár nem érzem magam jól a dolognál. Vészteljes sejtélem bántja lelkeket.

— Ne féljen, — viszonzá Bernardo, összeszedvén végső erejét, — álruhában senki sem ismer reám. Ha isten akarja, holnap...

A szö elhalt Bernardo ajkain; ájtultan összerogyott. (Folytatása következik.)

és az igazság-
ben a szükség-
delmezte a ha-
gy többséggel
zolt. Részünk-
eszedé nagyon
A Holzendorf
semmiek. Azt
be a külöm-
ként lehet az
brális akár ál-
józan ész, de
pedeül? Uta-
gyik e kér-

francia kor-
megevalakult. A
alakításánál az
ig nem egye-
natus is mel-
es akár ugyan-
tagjai kizá-
Grimanda de
k és hadgyi-
parancsnoka
látogatása al-
egyet. Móvelt
ernek mond-
sta s a kat-
nizster egy-
Lilleben és
a bonapar-
quis, volt bé-
ster, a dip-
bir. O kép-
ani zsinaton
t fejtse ki
tt pénz nem
viszonyailan
zűgymisz-
zügyim-
elő lett, de
megbukott.
ropa minden
rt ő kötötte
ni szerződé-
k. Le Pella-
törvényesék
Roussin tá-
eddig igen
nizsterium
itkától, s a
De sürge-

polyból ér-
békésük-
gy mérvé-
gy növekvő
iv gyakor-
ni sürgöny-
ának, hogy
gy a porta
lakosságra
a attól tart,
lépéseket,
és lázadás
lajának ki-
tekig való
egybevág-
megjegyzik,
lakossága
atással me-
tus elemi
i a portán
an jellem-
antánápolyi
gáltatnak a
gmondani,
amid a fa-
elég bá-
A helyzet
tekintete
írek Kon-
nem tudta

n, monda.
n signor
szorult.
ya ölelő

valva. —
lik és ha
evény...
élném!
enekülhet
talanul a
öt óra

ernardo,
n léptem

fogózt
signore,
sküdtem,
st, hogy

ia, hogy
en lan-
vona-

Kars elestét és nyugtalansága kiváltkép Pl. vna sorsára vonatkozott. A török kormány a szer- bek fenyegető magatartásával szemben a Drina mentén jelentékeny védelmi intézkedéseket tesz. Fazli Rasid pasa nevezetett ki az itteni sereg főparancsnokává; főhadiszállása Bellenában van. Ott jelenleg 12 nizam, 28 redif zászlóalj, 3000 lovas és 64 ágyú áll. A sereg balszárnyát 6 nizam, 12 redif zászlóalj és 30 ágyú képezi. A Majevicza-hegység alján erődített tábor alakították, melyben egyelőre két nizam, 6 redif zászlóalj és 22 ágyú van. Tuz- lóban 26 tabornyi mustehafizból tartaléksere- get szerveznek. Egészben a vidéken 40.000 török áll s kétségkívül haladéktalanul Szerbi- ába viendí át a csatátért. Belgrádban ez es- hetőség nagy aggodalmat keltett, miért is a Drina mentén 23 védőmű építését rendelték el.

Oroszország. Az orosz fővárosból furcsa hírek érkeznek. A kormány Pétervár lakosságát nem meri jelentékeny helyőrség nélküli hagyni s a harcztérre küldött granátos ezredek helyett nyolcz sorszálladéknak rendelt oda. A hivatalos távirat „mesebeszednek” mondja ugyan, hogy e rendszabály metalaní forradalmi uzelmekkel állana összefüggésben. De ha a belső rendezavaróktól nem kellene félnie, úgy a kormány e nyolcz ezredet, mely csaknem egy egész hadtestet képezi, mindenestre inkább a harcmezőn használná, a helyett, hogy Pétervárt pihentesse őket. — Az orosz lapokat még mindig Kars bevétele foglalkoztatja, örömiük határtalan s a jövőt illetőleg vérmes reményeket táplálnak. A Russky Mir arra utal, hogy az orosz fővezér Kars megrohanásánál Suvarov taktikáját utánozza, ki az ellenséget éjjel és váratlanul meglepni szerette. Oroszország büszke lehet hadsere- gének hámulatra ragadó vezetésére, mely Karsváránál bebizonyította, hogy a valódi hő- sökre nézve nincs akadály sem az erődítme- nyek művészetében, sem a messzehordó lö- fegyverek erejében. A Novoje-Vremia nem he- lyesli az éjjeli időben végbenemő hadművele- teket melyek gyakran különösen efféle roha- moknál szomorú katastrofákkal végződnek; nem akar bebecsátolni a karsi roham tag- lalásába, míg a védőművek állapotáról a bom- bázás hatásáról és a helyőrség számerejéről s elhelyezéséről biztos részletes adatok nem érkeznek; annyit azonban most is megjegy- zendőnek talál, hogy a roham szerfelett me- rész és kockázatos vállalat volt. De mitűn a harcztérre a siker igazolja a tettet, ő is szere- ncsét kíván a kaukázusi hadseregnek ezen újabb diadalhoz. Az Odessky Viesnik Miletics Svetozár fenyítő ügyéből közli a vádiratot következő megjegyzés kíséretében. A mint már olvasni tudják, egy kiváló szerb hazafi, dr. Miletics Svetozár egy évvel tovább sinlődik már magyar börtönben. Tomasek ál- lamügyész, a kire Miletics ügye bizva volt, öngyilkosság által vetett véget életének, inga- dozván az igazság érületé, (melynek meg- vesztegethetlen szava azt sugalmazta neki, hogy Miletics ártatlan) és a magyar kormány hiva- talnokának kötelessége között, mely Mileticset minden áron elítéltetni kívánja. (?)

HIRHARANG.

*** Örvedetes hír.** Alispánunk erélyes intézkedése folytán a nagy-kikinda-beckerekéi út homokolása e napokban véglegesen be lesz fejezve.

*** Kataszteri ülések.** A kataszteri reklamatok tárgyában novemberhó 20-án al- ispán enléktele alatt ülés volt ahol számos ügydarab lett elintézve. Tudomásra hoztuk, hogy lapunk e tárgyban is értesítéseket fog hozni az ügydarabok mikénti elintézéséről.

*** Dohánybeváltás.** Zsombolyán január 2-ikán veszi kezdetét a dohánybeváltás, február 5-én Csókán és N.-Beckerekén.

*** Közgyűlés.** Torontál megye bizottsága a jövő hó 5-én közgyűlést tart, melynek tárgya a megyei szervezet szerinti költségvetés meg- alapítása.

*** Új tudományos mű.** Megjelent és szerkesztőségünknek is megküldött „Toront- általi őstelepek a Tisza mentén.” Irta Dr. Szentkláray Jenő. Fiatal tudósunk e munk- jája is nagy tanulmányra mutat s általános tetszést aratott a délmagyarországi történelmi és régészeti társulat választmányi ülésén, ahol felolvastatták. Szintén ez alkalommal vettük „Gonda Béla, a torontálmezei Zsilipekről” irt szakmunkáját, mely méremői körökben méltó figyelmet élvezett.

*** Sport.** Stojanovits Vazul, antalfalvi szolgabíró november 24-én egy csinos kis hajtóvadászotat rendezett Uzdin község hatá- rában, melyen az ott helyi vadászcsoporttal ellátott — e tekintetben a rendező szolgabíró a leg- szigorúbb ellenőrzést fejté ki — vadászkozsón- ségen kívül néhány n.-beckerekéi vendég is megjelent. Az idő igen kedvezett felhőtlen verőfényes őszi nap gyönyörködni látszott a vadászok és hajtó sereg lelkesedten őt körben az írást nem tudó hajtók gyakorlatlansága dac- zára — mert a legszűrehatóbb oktató dietió mellett — megis valahogy ha nyúl vagy róka feléje közeledett igen mulattalona a földre lapult — 21 nyúl és róka ejtetett el — a vadászatot a szolgabíró vendégszerelt házánaál egy éjfélig tartó kedélyes vacsora követte.

*** Fegyelmi vizsgálat.** Helybeli albi- ránkat Popovits János urat a kir. tábla fegyelmi osztálya felmentette az ellene Gyorgyevits Mihos, helybeli ügyvéd úr által emelt panasz vádja alól. Popovits János, albiró úr védője, dr. Emmer Cornel országgyűlési képviselő s kitűnő jogász volt.

*** Hangverseny.** A jótékonycélu hang- verseny december 19-én fog megtartatni. Jövő számunkban a műsorozatot a közremű- ködő műkedvelők neveivel közölni fogjuk. — A hangverseny után tánc is lesz.

*** Roncsoló toroklob.** Városunkban a roncsoló toroklob naponkint szedi áldozatait a mult hét folytatn Mazúr Sándor, köztisz- teletben és becsületben élő adófelügyelők kis fiát is elragadta.

*** A lopások szaporodnak.** Sok dol- gozni nemakoró gazember téli szállást keres, s azért a lopások a községekben mindenfelé gyakrabban fordulnak elő. Most néhány nap előtt a pandurok Kamenczán egy tolvajbandát fogtak el, akiknél 25 darab lopott ló volt melyeket Torontál, Csanád és Arad megyék- ben lopdostak össze. Községeinkben jó lesz éjelenkint az őrzásokat megkettőztetni?

*** Marhavész.** Pancsován novemberhó 24-én a polgármester jelentése szerint két darab tehén elhullott. A boncolásnál kint, hogy a kiütött marhavész áldozatai lettek. — Megyénk alispánja ennek következtében a leg- szigorúbb eljárásra és elővigyázatra utasította megyénk szolgabíráit.

*** Egy régen várt fecske.** A makói hídát e napokban átadták a közlekedésnek. E- végből a megye főjegyzője és a megyei állami mérnök Zomborban időztek.

*** Talált hulla.** Városunk határában egy 16 éves leány hüllája találtatott. Boncolás végett a városi kórházba vittetett. A nyomozás megindítottat.

*** Kimutatás.** A török-bebecsei folyó évi november 24-ki Katalinál alkalmával meg- tartott jótékonycélu sorsjátékokról. Nyerő szám 748. 2 darab chinaeszt gyertyatartó, 472. 1 drb. chinaeszt vajdoboz, 264. 1 drb. china- ezüst dohánytartó, 773. 1 üveg sájtál fűdővel, 8. 1 üveg csemegetál, 617. 1 chinaeszt levesmértő, 127. 1 chinaeszt theaszűrő 768. 1 porcellán tétartató, 408. 2 virágváza, 525. 1 inggomb készlet, 565. 1 pontossági óra, 139. 1 díszes virághórá, 84. 1 czirom- preselő, 7. 1 Czukorsellenze, 61. 3 tojás- tartó, 347. időzős virág, 107. legyező, 11. 1 kis virágváza, 734. dugó chinaeszt alakkal, 136. ugyanaz, 249. florenti táska, 726. kézi lámpa, 515. kontyfűző, 705. magától futó eger, 346. illatszert doboz, 419. csengetyű, 166. 1 pár kezélgómb, 188. ékszerszekrény, 304. fali gyufatartó, 257. gallér kezélgómb, 336. gyászgarnitúr ékszer, 88. aranybronz varróütűs, 731. 1 üveg odentine, 743. 2 drb. fényképerlet, 93. ugyanaz, 73. ugyanaz, 774. 2 drb. szappony, 688. ugyanaz, 598. ugyanaz, 175. szelylem nyakkendő, 417. aczéll óralánc, 496. 1 pár harisnyakötő, 646. fény- kép album, 47. tajtszipka, 461. virágyelv. Török-Becsén, 1877. évi november 26-án.

*** Jótékonykés.** A szegénysorsú melbe- tegek ingyen gyógykezelésére a ápolására Meránban életbeletett jótékony egyesület alapító tagjai lettek száz-száz forint értékű alapítványokkal a következó közléptorontáli kerületi róm. kath. lelkesít- urak: Halász Frigyes kerületi esperes, dr. Szentkláray Jenő kerületi litkár, dr. Ebner Alajos, Nyáry György, Faber Albert, Weitzersheim Gyula, Szabó Ferencz, Rózsa János, Tren- chényi Illés, Hönig Péter és Thész János. Az adomány teljes összege 1100 ft. o. é. repräsentál.

*** Meleg szavakba öntött hálanyi- latkozat** küldetett be szerkesztőségünkhez, melyben M. P. helybeli iparos úgy saját, mint érdektársai nevébenköszönetet mond a nm. miniszteriumnak a segélyezésért, melyben őket a többszörös árvis által sújtott elisen- haini földek vízmentesítési igyekezeteiben segélyezte. — A miniszterium ugyanis 108.000 frtnyi kölcsönt engedélyezett a vizsújtotta vidékek olyképen, hogy a kincstár átengedi az elsőbbséget a kölcsönt adott bank javára.

*** Ezt is jó tudni.** A horvát képviselők strikolnak, visszakérlik a barbaritást, mert ők bizon haragszanak, a „kis kedvesek”, és nem játszanak tovább. A „P. N.” erről a világren- dítő eseményről ezeket írja: A horvát képi- selők november 21-én este hosszabb tanács- kozás után megállapodtak abban, hogy a képi- selőház e napi ülésén betérjesszett, az őrv- idék bekebelezését sürgető határozati javaslat tárgyaláshoz mind följönnek ismét Budapestre. Hat képviselő azután bejelentette, hogy ők ki akarnak lépni az országgyűlési szabadelvű párt köréből és azonnal alá is irtak egy a párt elnökéhez, Gorove Istvánhoz címzett levelet, a melyben kijelentik, hogy ők, tapasztalván azt, hogy a párt Horvát- és Szlavonország leg- fontosabb anyagi érdekeinek teljes mellőzésé- vel csakis Budapest főváros érdekeit mozdítja elő, kénytelenek a pártból kilépni. Néhány képviselő határozottan ellene szólt ezen szán- déknak, arra utalva, hogy az ily lépés egy oly indokolatlan, mint impolitikus; a hat képviselő azonban és pedig Czernadák Gy., Kotur Bazil, Horvát Mirko, Gyöcsy Zsviko, Oszegovics Lajos báró és Puszt Dragutin megmaradtak elhatáro- zásuk mellett és el is küldték kilépésüket ki- jelentő leveleiket. Tombor Iván szintén ki- jelentette, hogy kilép a szabadelvű párt kör- ebből, de a levelet alá nem írja, mert nem helyeselheti az indokolást. Mihalovics Károly pedig ki fog lépni a jobboldali ellenzék kör- ebből. A legtöbb horvát képviselő el is uta- zott már a fővárosból. A „B. C.” megjegyzi, hogy a szabadelvű párt köréből kilépő hat képviselő mind Strössmayer püspök székhelye, Djakovár környékéből való. (Tehát fain pipások!) — Gorove István, a szabadelvű párt elnöke,

már meg is kapta a fönt említett hat horvát képviselő levelet és pedig — horvát szöveg- gel. (Mindezekre pedig megint csak azt mon- daná az öreg Bérczy, ha élne, hogy: „mind a vizig szárazon!”)

*** Boldog megye.** Egy gömöri levelező írja: „A kapcsi és uszoras itt meg nem élhet, mert azon felül, hogy nincs alkalmi átkos üzletét kiterjeszteni, minden jóra való társasá- gól kizárják, s még a legkurtább birtokos nemes is méltóságán alólinak tartja vele szóba állani. Es ez valódi ritkaság, mert igen sok megyében éppen megfordítva áll. A vidék leg- főbb élvezete a vadászat. Vaddisznók, őzek, medvek, borzok és rókok, úgy szinte erdei szalonkák, császarmadarak, foglyok, vörös galambok, nagy számmal vannak; de a bátor és kitartó vadásokban sincs hiány. A legutóbbi hét alatt két óriási vaddisznó, melyek egyik 180 kilogrammot, a másik 245 kilogrammot nyomott és egy medve, mely 180 kilogramm súlyu volt, ejtetett el.”

*** A Széchenyi Béla gr. szervezte ázsiai expedíció,** melynek tagjai maga a gr. Bálint Gábor nyelvész s botanikus, Lóczy La- jos geológ s Kreuter főhadnagy, decz. 4-én kel utra Sopronból. Utí programjukat az „Ellenőr” ezekbe foglalja össze: Athénban, Caíroban rövid ideig tartózkodva a suezí esat- onnan át Bombayba mennek, honnan vasuton Kalkuttába rándulnak. Kalkuttából Hátsó-Indiába, s innen Ceylon szigetére mennek, aztán a Sunda sziget-csoportot: Sumatrá, Jávat és Berneot, meg a többi szigetekeket járják be; aztán Japánba, majd Chinába térnek; itt minde- nek fölött Pekinget keressék föl, a hol szolgá- kat, tevéket, lovakat szereznek be, s csak ezután folytatják még javában kutatásaikat. Főleg a Kuen-lin hegységet, (más nével Kulkun is) mely nyugatról ágazik ki a Hyma- layából, s határt képez Tibet és Kisbuchária között, veszik kutatás alá. Kutatásik körébe vonják gr. Széchenyi Béla vezetése alatt, hogy úgy mondjuk: az eget, földet s a népet; Kreuter ugyanis csillagász, Lóczy geológ, Bálint nyelvész, de egyszersmine fűvész is; e tudományban ritka vasszorgalommal szerzett jártasságot, mióta bizonyossá vált, hogy az expedícióban ő is részt veend. Az ethnogra- phiára is súlyt fektetnek. Kutatásik erede- menyéről, utjaik fontosabb mozzanatairól nem közölnek sokat. Csak visszaérkezésük után. 2-3 esztendő múlva nyújtják át az eredményt a tudományos világnak terjedelmes munka alakjában.

*** Klapka kiáltványa a magyar nemzethez.** A berlini lapok a következó pá- rísi táviratot közlik: „Havas ügynokségének konstantinápolyi távirata szerint Klapka tábor- nok a magyar nemzethez kiáltványt intézend, a melyben felszólítja polgártársait, hogy Tö- rökországnak oly nyugtalanító katonai helyze- tével szemben, minden törvényes eszközzel kényszerítsék a kormányt, kilépni passzív magatartásból; mert különben a történet Magyarországnak nem ezredéves jubileumát, hanem öngyilkosságát fogja följegyezni.”

*** Nagy baleset történt Békés-Gyulán** a megyeháznál folyó építkezéseknél. Őt ember dolgozott az állásokon, mely nagy recsegés után egyszerre összeomlott. A munkások veszélyesen megsebesültek s egyik életébe nagyon kevés a remény. A baleset oka rész- ben az építő-bizottság, mely, mint a „Békés- megyei Közlöny” írja, az építészettel a kiadá- sok miatt szakított, saját felügyelete alatt folytatja a munkálatokat a meglévő erőkkel, s így már hetek óta „háziilag” kezelte a megyeháznál az építkezést. Az állványt maguk a munkások állították fel és rámentek a nél- kül, hogy előbb szakértői megvizsgálattatást kérték volna, minek szegények meg is adták az árát.

*** Ragados betegségek terjedése kölcsönkönyvek útján.** Az „Österr. Buch. Corr.” következó figyelemre méltó cikket közli: Angol orvosok tapasztalták, hogy a köl- csönkönyvtárakból használt könyvek által a legundorítóbb borbetegségek következhetnek: himlő, kanyaró vörheny, sphyllis és különféle más betegségek. Az angol ez okból, a dusz- gádzag lórdtól a legszegényebb napszámosig, soha kölcsönkönyvet nem olvas. Statistikai ki- mutatások szerint nincs is sehol oly sok egész- séges és hosszú életű ember mint Angliában.

*** Furcsa orvos.** Az „Ellenőr” szi- dent néhány nap előtt egy orvos halt meg Buda- pestben, kinek hagyatéka pár százezer forintra rug. Ebben még eddig semmi különös, vagy furcsa nincs; miért ne lehetne egy ügyes és művelt embernek, amilyennek rendszeren minden orvost tartunk, pár százezer forintja? A furcsa azonban ott kezdődik, hogy annak a bizonyos művelt orvosnak könyvtára csak 6 forint ér- tékű volt. Igazmondás nem emberszólás, — de bizony mi el nem nyomhatjuk azon gya- nunk nyilvánítását, hogy az a jó úr alkalmá- sint annak a bizonyos Dialusnak cimborái közül való volt.

*** Vén számár.** Egy állatkiallítás volt a mult hó utolsó napjain Londonban, hol nagy feltűnést és érdekltséget kellett egy fehér számár, mely nem kevesebb, mint 45 hosszú éven át rágicsálta Albion számár-töviseit. Az angol lapok írják, hogy ez állat a kiállításon is csak számár maradt, a mennyiben szíve- szelben rágicsált a jászol alatt, sem hogy a jászolból ette volna az odarokott jó szénát. Denique a számár — még ha angol is — számár marad.

*** Turville bűnygyében** mult szomba- ton itélte a bécsi semmitő törvényszék. A dr. Markbreiter által a botzeni törvényszék halá- litétele ellen beadott semmiségi panaszt elvette s a panasztól a költségek megtérítésére ítélte.

Eszerint a Tourvillere kimondott halálos ítélet érvényes; a semmitőszék azonban megkegyel- mezését fogja indítványozni.

IRODALOM.

„Pesti Ujság.” Ez cizime egy új kis napilapnak mely Budapestén új évvel indittatik meg. A lap szer- kesztésére s kiadására igen kiváló írókból társaság alakult, mely azt tűzi ki céljául, hogy e teljesen füg- getlen s érdekes lap megalapításával azon közönség igényeit elégítse ki, mely eddig a kis német lapokat jartatta. A „Pesti Ujság” **ellenzéki** lap lesz, de a po- litika mellett a társadalmi életet is kiváló figyelemmel kíséri. A mit arról írt, minden lap között a legol- csóbb lesz, egész évre csak 8 ft. E csekély előfizési ár a lapnak oly rendkívüli elterjedését czélozza, a milyen eddig a magyar hírlapirodalomban parádán. A „Pesti Ujság” programja közelebb lapunkhoz is mel- lékeltetik.

Megjelent és beküldetett. „A névtelen vár” cizimű regénynek 4-ik és 5-ik füzeté. Ajánljuk az ol- vassni szeretők pártfogásába. Dícsérünk e művet felel- leges, Jókai Mór neve elég kezesség rá. Megrendelhető Budapestén az „Athenaeum” kiadó-hivatalában. Egy füzet ára 50 kr.

„Hasznos Mulattató” cizimű közkezdésségű ifjusági folyóirat 21-ik füzeté következó tartalommal jelent meg: Jatek között, költemény, Benedek Ala- dáról. — Hasszán, a kőtelverő. Elbeszélés a keleti életből. — Adomák, közli Patay István. — Az ember a földgömbön. Földrajzi apróságok R- sz K-ntól. — Arany mondasók. — Imádkozás! költemény Boér Miklóstól. — Török világ Magyarországon. — A De- tonáta. Utirajz, Bogdán Lajostól. — Voltatok esatá- ban... költemény Havári Lajostól. — A gyermek és a kigyó. Lessing meséből. — Egy adat a méhek értelmességéhez. — Török adoma török eredetből. Kenesey Kálmán. — Innen-onnan. — Vegyes közle- menyek. — Számrejtvény, szótalány, kozekarejtvény. Borítékon: Szerk. mondani valók, talány-megjefitők névsora. — Előfizetési ár negydedvére 1 ft. Szerkeszti Dolnay Gyula, Budapest, ószueteza 15. szám. Teljes számu példányok kaphatók. Október elsejével új kötet kezdődött.

„Lányok Lapja” cizimű nagy érdekeltiséget keltett folyóirat 22-ik füzeté a következó tartalommal jelent meg: A kosár, szimű, Csengey Gusztávól. — Ószi virág, költemény, Páskuj Lajostól. — Utszéli tör- ténét, rajz, Irtá B. Bittner Lina. — Találmányok, föl- fedezések. — A királyvíz, költemény, Városv Mihály- tól. — A kandalló mellett. Csevegés egyről-másról Lacházytól. — Nővenytani apróságok R. K-tól. — Jegyzetek a gazdaszanykodás és háztartás köréből. — Feleletek. — Kérdésközlők. — Mindenfélek. — Számrejtvény, rejtett szó, sakfeladvány, megfejtők névsora. — Megjelen havonkint kétszer harmafél iven, díszes salon-kiállításban. Előfizetési ára negydedvére 1 ft. Szerkeszti és kiadja Dolnay Gyula, Budapest, ószueteza 15. szám. — Teljes számu példányok kaphatók.

Megjelent és beküldetett huzánk „Az ördög fia és a három vörös ember” cizimű regénynek 7-ik és 8-ik füzeté. Megrendelhető Budapestén Mehner Vilmos kiadónál. Egy-egy füzet ára 25 kr. — Ajánljuk!

Taborszky és Parsch zeneműkereskedésében legújabb megjelent: „Első magyar útránd” Ábrányi Kornéltól, két magyar népdal felett. Ára 1 ft. 50 kr. Ajánljuk zenekedvelőnk figyelmébe.

„Vasárnapi Ujság” november 25-iki száma következó tartalommal jelent meg: Id. gróf Károlyi István (arcképpel). Ompolyi M-tól. — „Thurzó György kincstára.” Történelmi rajz Szilágyi Sándortól. — A háborúból: Török csapatok marson Sinankötől Kaczeljovo felé (képpel). — Isis temploma Felső-Egyiptomban (képpel). — „Servadae kalandos vándorlása a naprendszeren át.” Verne re- génye. — Hugo Károly (arcképpel). Tör. Kálmántól. — A főthi kastély (két képpel). — A műcsarnokból. — A beszélő távirda; telefon (három képpel). — Irodalom és művészet, közintézetek stb. rendes heti- rovatok.

A „Vasárnapi Ujság” előfizetési ára negydedvére 2 ft., a „Politikai Ujdonságok”-kal együtt 3 ft. Teljes számu példányok január 1-étől még foly- vást kaphatók. Ugyancsak a Franklin-Társulat kiadó-hivatalában (Budapest, egyetemutca 4-dik sz.) megrendelhető a „Képes Néplap” legolcsóbb hetilap a magyar nép számára, mulattató és tanulságos tartalommal, s a hazai és külföldi politikát tárgyaló rendes rovatall. Előfizetési ára félévre csak 1 ft. A „Háboru-Kronika” negydedvére a „Képes Néplap”-gal 1 ft., a „Vasárnapi Ujság”-gal 2 ft. 50 kr., a „Politikai Ujdonságok”-kal 2 ft.

TÖRVÉNYTEREM.

A n.-beckerekéi e. f. kir. törvényszékénél f. é. december 1-én megtartandó nyilvános ülésben a következó perek fognak előadtni: Előadó: MIHAJLOVITS SÁNDOR, kir. törv. bíró. 186. sz. 1877. — Tanzevitis Jefának Oblat Sándor ellen 1092 darab napoleon aranyban vagyis 9593 ft. 90 kr. és járulékaí iránt. 6948. sz. 1877. — Nagy-Szécsányi község árvaépntá- rának Berkovits, férjezett Reisz Vilma ellen 374 ft. 78 kr. kölcsön iránt. 7242. sz. 1877. — Bouert, özvegy Anbauer Zsuzsána- nak Anbauer Erzsébet ellen, 1600 ftnyi nöhozonány iránt. 7546. sz. 1877. — Bibics Julának Bibics Józsa ellen örökösödési köteles osztályrészt kiadása iránt. 7671. sz. 1877. — Miloradov, férj. Belyin Gyula és társának Miloradov Mita és Steva ellen köteles rész kiadása iránt. 7768. sz. 1877. — Gruin Szvetozár és Jelenának öz- vegy Gruin, született Mandics Szósza ellen a nagy- gáji 1/2 telekföld birtoka iránt. 7773. sz. 1877. — Kohn Fáninak Zsivanov Kuzman ellen a tarrasi ház és pótkert tulajdona iránt. 7800. sz. 1877. — Weisz Hermannak Lichtenthal Miksa ellen 500 ft. iránt. 7951. sz. 1877. — Fluturo-Balos Szandanak Fluturo Risza és társai ellen fekvőség birtoka iránt. 8832. sz. 1877. — Janku Pantjának Kitarits Todor ellen 1/2 telek földbirtoka iránt.

H I R D E T É S E K.

8316. sz. k. i. 1877. **Hirdetmény.** (270—1.1)

Alulírott hivatal részéről ezennel közhírré tétetik, hogy N.-Becskekerek városának 1878. évi költségvetési előirányzata az 1871. évi XVIII. t. cz. 115 §-a értelmében f. évi november 23-tól kezdve 15 napon át e város összes lakosságának betekinthetése végett a városi számvevői hivatalnál nyitva tartatik.

Kelt N.-Becskekereken, 1877. évi november 23-án.

A polgármesteri hivatal.

8022. sz. 1877. **Arverési hirdetmény.** (263—3.2)

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, hogy Marinkovics Jozsa franyovai lakos végrehajtható, Kimpanov Tyira szinte franyovai lakos végrehajtható szenedő ellen 350 ft. tőke követelése és jár. iránti végrehajtható ügyében a franyovai 1285. számú tjkönyvben A. I. alatt foglalt 600 ftra becsült ház és udvarból álló ingatlan az 1877. évi **december 5-ik** napján délelőtti 11 órakor mint első, és 1878. évi **január 9-ik** napján délelőtti 11 órakor mint második határidőben Franyova községhez tartozó nyilvános árverésen követhető feltételek alatt eladatni fog, u. m.:

1-szor. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtok nem fog eladatni.

2-szor. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 60 frtot készpénzben a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben, és pedig az első részletet az árverés után azonnal a második részletet az árverési naptól számított egy hónap alatt, 8% kamatokkal együtt ezen kir. tszék telekkönyvi osztályánál előre kiesziközölt utalvány alapján a nagy-becskerekéi m. kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokba lépés napjával a vételár erejéig tűzár ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére a perrendis 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is eladatni fog.

Felhivatnak azok kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététel napjától számított 15 nap alatt habár külön értesítést nem vettek is ezen kir. tszék telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtható folyamat nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők kik nem ezen kir. tszék székhelyén vagy annak közelében laknak hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottak rendelkezésére és annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be, ellenkező esetben Szávis István helybeli ügyvéd mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-becskerekéi e. f. kir. tszék telekkönyvi osztályának, 1877. évi szeptember 5-én tartott ülésében.

8034. sz. 1877. **Arverési hirdetmény.** (264—3.2)

Arverési hirdetmény.

A nagy-becskerekéi e. f. kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy Harit József t.-becsei lakos végrehajtható Momirov Mladen franyovai lakos végrehajtható szenedő ellen 180 frtnyi tőke követelése és járuléki iránti végrehajtható ügyében a franyovai 1308. sz. tjkvben A. I. 860. részlet- és 761. öszszeírasi számok alatt téglából kiépített folyószóval ellátott 1000 frtra becsült lakház téglából kiépített pincze, fészter istálló, melléképület, egy téglából kirakott forgókút és udvarból, továbbá ugyanott A. II. 1770. részlet-szám alatt foglalt, 150 frtra becsült, szőlő nyegével becsülletett 625 □ölni pótkertből, és ugyanott A. III. 808. részlet- és 713. öszszeírasi számok alatt foglalt, 200 frtra becsült ház, melléképület, istálló, téglával kirakott gémes kút és udvarból álló ingatlanok az 1877. évi **december 4-ik** napján délelőtti 8 órakor mint első, és 1878. évi **január 4-ik** napján délelőtti 8 órakor mint második határidőben, Franyova községhez tartozó nyilvános árverésen követhető feltételek alatt eladatni fognak u. m.:

1-szor. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul az első árveréskor az árverésre kitézett birtokok nem fognak eladatni.

2-szor. Az árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 100 frtot, illetőleg 15 frtot és 20 frtot készpénzben a kiküldött kezéhez letenni.

3-szor. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig: az első részletet az árverés után azonnal, a második részletet az árverési naptól számított egy hónap alatt, 8% kamatokkal együtt ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál előre kiesziközölt utalvány alapján a nagy-becskerekéi m. kir. adó- mint bírói letéti pénztárnál lefizetni.

A bánatpénz az első részletbe fog beszámíttatni.

4-szer. Vevő köteles az épületeket a birtokbalépés napjával tűzár ellen biztosítani.

5-szor. Az árverés jogerőre emelkedésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennélfogva a megvett ingatlan haszna és terhei ez időtől őt illetik.

6-szor. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és

kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközöltetni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

7-szer. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 459. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatni és csupán egy határidőnek kitézése mellett az előbbi becsáron alul is, eladatni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitézett javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététel napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál nyújtsák be, különben azok a végrehajtható folyamat nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólíttatnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottak rendelkezésére és annak nevét és lakását az eladásig jelentésük be; ellenkező esetben Szávis István nagy-becskerekéi ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

Kelt a nagy-becskerekéi e. f. kir. törvényszék telekkönyvi osztályánál 1877. évi szeptember 5-én tartott ülésében.

4275. sz. 1877. **Arverési hirdetmény.** (261—3.2)

Arverési hirdetmény.

A módosi kir. járásbírószék telekkönyvi hatósága részéről közhírré tétetik, hogy a nagy-becskerekéi takaré- és előleg egylet kérelmére Fellingner Péter zichyfalvi lakosnak a zichyfalvi 67. számú tjkönyvben körülirt (97. 98. ö) 99. 100. új sorszámu ház, 1000 □öles ház hely, egész urb. telek felől és + alatti 525. r. számú 400 □öl szőlőből álló 5905 frt. becsült birtokára nézve a bírói árverés elrendeltetett, ennek Zichyfalva községhez tartozó leendő eszközlésére az első árverés határideje 1877. évi **december 28-ik** napjára, a második pedig 1878. évi **január 28-ik** napjára mindig délelőtti 10 órára tüzetik ki oly megjegyzéssel, hogy a birtok csak a második árverésnél a becsáron alul el fog adatni.

Az árverezni kívánók tartoznak a becsérteknek 10% bánatpénz letenni, az igért vételárat pedig 2 részletben és pedig az árverésnél azonnal felerészét, az árveréstől számított 1 hó múlva, második felerészét 10% kamatokkal együtt lefizetni azzal, hogy a bánatpénz az első részletben lesz beszámítandó. A többi árverési feltételek minden nap a hivatalos órákban a telekkönyvi hivatalban, és az árverési hatánapok alatt az árverező kiküldötténel megtekinthetők.

Figyelmeztetnek továbbá a többi nem a bíróság székhelyén lakó jelzálogos hitelezők, hogy a vételár felosztása alkalmával képviseltesők végett helyben lakó megbízottak rendelkezésére és annak nevét és lakását e hivatalnál jelentésük be; ellenkező esetben a hivatalból kinevezett gondnok Zsirus József módosi ügyvéd által fognak képviseltetni, végre

Felhivatnak mindazok, kik a lefoglalt javak iránt tulajdoni vagy más igényt, vagy elsőbbségi jogot érvényesíthetnek, hogy igénykeresetüket a perrend. 466. §-a értelmében e hirdetvény közzétételének utolsó napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen telekkönyvi hatóságnál nyújtsák be, különben azok az árverési folyamat nem gátolva, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Az árverés foganatosításával Persich Ferencz, kir. bír. végrehajtó, jelentése bevéraása mellett megbízatik.

Kelt a kir. járásbírószék mind telekkönyvi hatóságnak Módoson, 1876. évi december 11-én tartott ülésében.

2182. sz. ki. 1877. **Pályázat.** (256—3.3)

Szerb- és Német-Csanád községekben 500 ft. évi fizetéssel rendszeresített körorvosi állomás Dr. Koor Dezső körorvos urnak másutt nyert alkalmazása folytán megüresedvén, pályázat hirdetlik; melynélfogva az ezen körorvosi állomásra pályázni kívánó orvos urak felhivatnak, hogy orvosi okmánynyal szabályszerűen felszerelt pályázati folyamodványukat az e. f. é. **november 29-re** kitézött választási napot megelőzőleg alulírottánál mutassák be.

Kelt N.-Szt.-Miklóson, 1877. évi október 31-én.

Buócz János,
főszolgabíró.

155. sz. adó 1877. **Pályázat.** (258—3.3)

Torontálmegyében fekvő Majdány községjegyzői állása, — mely évenkénti 400 ft. rendes fizetés, 25 ft. uti-átalány, szabad lakás 1/4 hold kerti föld, haszon élvezete és szabályrendeletileg megállapított díjak (magány okiratok készítéseért) élvezetével van összekötve, megüresedvén, annak választás utján betöltésére hatánapul 1877. évi **december 8-a** tüzetik ki, mely napon a választás Majdány községhez tartozó reggeli 10 órakor fog eszközöltetni. Az 1871. évi XVIII. t. cz. 83. §-a alapján felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni óhajtják, hogy kellőleg felszerelt folyamodványukat, a választási napot megelőzőleg, alulírt szolgabíróhoz nyújtsák be.

Uj-Szeged, 1877. évi november 1-én.

Rónay Jenő,
szolgabíró.

Pályázat.

Torontálmegyében kebelezett Bassahid községben a község irtók és kézbesítési állomás lemondás folytán üresedésbe jövén, ennek a község képviselő testület által választás utján leendő betöltésére a pályázat ezennel ki-

iratván, felhivatnak mindazon pályázni szándékozók de legkivált azok a kik az 1871. XVIII. t. cz. 74. §-a szerinti a jegyzői szigorlatot a torontálmegyei bizottság előtt letették, a magyar, szerb és német nyelvből jártasságukat igazolni bírják, hogy ebbeli folyamodványukat f. é. **december 1-ső** napjáig, mint a választásra kitézett határidőt megelőző napjáig ezen község képviselő testülethez nyújtsák be.

Ezen állomásnak járandósága a következő:
1-szor. A község képviselő testületnek határozata szerint mint községi irtók évi fizetés 200 ft.
2-szor. Évi fizetés mint kézbesítő 120 ft.
3-szor. A községi jegyző úr részéről pedig meg-egyezés szerint.

Kelt Bassahidon, 1877. évi november 8-án.

A község képviselői testület megbízásából:

Gruits Marko,
községi bíró.

2844. sz. k. i. 1877. **Pályázat.** (266—3.1)

Torontálmegyében kebelezett H.-Cseney községben a jegyzői állomás leköszönés folytán üresedésbe jött, ennek választás utján betöltésére a pályázat ezennel ki-iratik, felhivatnak tehát mindazon pályázni szándékozók, a kik az 1871. évi XVIII. t. cz. 74. §-a szerinti a jegyzői szigorlatot Torontálmegye szakközlettség előtt letették, a hivatalos nyelven kivül a német és horvát nyelvet bírják, hogy ebbeli folyamodványukat f. é. **december 22-ik** mint a választás napig alulírt szolgabíróhoz benyújtsák.

Ezen állomással összekötött fizetés a következő:

1. szabad lakás,
2. évi fizetés készpénzben 600 ft.,
3. irodai átalány 30 ft.,
4. futó szalma 4 öl, továbbá a magán felek iránt teljesítendő munkáért a megállapított díjak.

Kelt Cseneyen, 1877. évi november 25-én.

Dellimanies,
szolgabíró.

1162. sz. 1877. **Hirdetmény.** (262—3.2)

Jozefova község eljárásága a községi képviselő testület által f. évi november 7-én tartott rendkívüli képviselői ülés 5-ik számú határozata folytán ezennel közhírré teszi, miszerint a község tulajdonát képező kis erdőben 3—4 éves különféle nyársfa, — ütfásításra alkalmas — tömeges mennyiségben kaphatók.

Ha a megrendelendők saját erejükkel eszközlik a kiasást úgy 100 darabonként ára helyben 3 frt. míg ha az eladó községre bízatik a kiasás ára helyben 5 frt.

Vidékre szállítások a község részéről nem teljesíthetők.

Jozefován, 1877. évi november 7-én.

Sztárecevits István,
jegyző.

Szodity Welyko,
bíró.

Arverési hirdetmény.

Ezennel közhírré tétetik, miszerint f. é. **december 16-án** délelőtti 10 órakor fog a Torontálmegyei takaré- és hitelbank* nagy termében az alapszabályok 75. és 99. §-ai értelmében azon az 1559, 1568, 1613, 1637, 1732, 1924, 2025, 2026, 2079, 2140, 2152, 2158, 2159, 2181, 2213, 2214, 2216, 2224, 2249, 2287, 2288, 2310, 2338, 2356, 2357, 2358, 2361, 2389, 2470, 2483, 2498, 2578, 2584, 2586, 2600, 2628, 2634, 2639, 2670, 2737, 2745, 2749, 2750, 2761, 2789, 2791, 2802, 2822, 2826, 2827, 2833, 2837, 2848, 2850, 2859, 2871, 2872, 2880, 2891, 2939, 2963, 2970, 2971, 2990, 2997, 3010, 3011, 3017, 3077, 3078, 3085, 3097, 3098. és 3099. számú, már lejárt zálogvevők alatt az intézetnél elzálogosított arany- és ezüstneműek s ékszer, továbbá a lejárt 800, 821, 866, 879, 882, 905, 907, 932, 954, 962, 964, 1099, 1100. számok alatti értékelőleg fedezéseül szolgáló értékpapírok nyilvános elárverelése megtartatni, melyekre nézve az illető zálogvevők birtokosai az árveréstől elállást f. é. **december 13-ig** az alulírt igazgatóságánál ki nem eszközöndik.

Venni szándékozók tehát már most oly megjegyzéssel hivatnak meg ezen árverésre, hogy az eladandó tárgyak iránt bővebb felvilágosítást nyujt az intézet könyvvivősege. Nagy-Becskekereken, 1877. évi november 27-én.

A torontálmegyei takaré- és hitelbank igazgatósága.

Haszonbéri hirdetés.

A tiszta-szt.-miklósi főhercegi uradalomhoz tartozó Tiszta-Szt.-Miklós, Jázova és Hodits községekben a bormérsi jog f. é. **december 16-án** a tiszta-szt.-miklósi számtartósági irodában tartandó nyilvános árverés utján 1878. évi január 1-től számított 3 évre a legtöbbet ígérőnek haszonbérbe adatni fog.

Az árverési feltételek bővebben a tiszta-szt.-miklósi számtartósági irodában betekintheők. (269—3.1)

Jelentés.

Van szerencsém a nagyérdemű t. cz. közönséggel tudatni, miszerint a kigyóutczában, Sternfeld'féle házban levő pinczében f. é. december 1-től kezdve

világosi fehérbor nagy palaczkban 35 krért,
„ Rosébor „ „ 45 „
csakis tulajdon termés, lepecsételt palaczkokban eladásra készletben tartok.

A palaczk visszatérítéseig külön 12 kr. fizetendő.

Tisztelettel

Eisenstädter I. L.

(268—6.1)